

ב"ל (חיפה) 42816-07-11 - יאסר בדארנה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 42816-07-11 - יאסר בדארנה נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 42816-07-11

יאסר בדארנה

ע"י ב"כ - עו"ד עתאללה

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד זייד מוהנד

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[14.02.2013]

כב' סגנית הנשיא א. קציר

פסק דין

1. זהו ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 על החלטת הוועדה לעררים לאי כושר מיום 21.10.10 (להלן: הוועדה), אשר קבעה כי המערער לא איבד 50% מכושרו להשתכר (להלן: ההחלטה).

2. טענות המערער:

2.1 טענה הוועדה עת הסתמכה על שיקולים רפואיים בלבד ולא לכלל שיקולים תעסוקתיים.

2.2 שגתה הוועדה עת התעלמה מקביעת הוועדה הרפואית שקבעה כי המערער מסוגל לעבוד בתנאים מיוחדים.

2.3 שגתה הוועדה עת ציינה כי המערער מסוגל לעבודות של מיון אריזה והרכבות אך לא פירטה באילו תנאים.

(שכיבה, עמידה) לרבות משקל המוצרים בשים לב לבעיות האורטופדיות מהם סובל המערער (פריצת דיסק).

2.4 לא די בכך כי הוועדה תציין כי עיינה בכל החומר הרפואי בתיק - ועליה להפנות למסמכים ספציפיים.

3. טענות המשיב:

- 3.1 למערער נקבעו 30% נכות בגין התקפי אפילפסיה שאינם תדירים. על פי פריט הליקוי 30 (1) (ג) המדובר בהתקפים של בממוצע התקף לכל שלושה עד ארבעה חודשים.
- 3.2 הוועדה היתה ערה לכל פריטי הליקוי ולנכות המשוקללת שנקבעה למערער 44%. בפני הוועדה עמד דו"ח שיקום שהתייחס לעברו של המערער, גילו, השכלתו, לרבות חו"ד לעניין כושר השתכרות ועל אלה הסתמכה הוועדה והפנתה לקביעות באלה.
- 3.3 ב"כ המערער מתעלם מחו"ד רפואיות בתיק כך לדוגמא חו"ד נוירולוג שדן בטענות לעניין האפילפסיה, ושל אורטופד הקובעים מפורשות שהמערער מסוגל לעבודה - הוועדה יצאה ידי חובתה עת ציינה כי עיינה בכל החומר הרפואי בתיק. דיון והכרעה:
4. במסגרת סמכותו של בית הדין לדון ב"שאלה משפטית" בלבד, בוחן בית הדין האם טעתה הוועדה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, התעלמה משיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת (ראה פסק דין בל 114/98 יצחק הוד נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע לד' 213).
5. על פי עקרון זה תבחנה טענות הצדדים.
6. לאחר שעיינתי בכתב הערעור ונימוקיו, בפרוטוקול הוועדה ובטיעוני ב"כ בעלי הדין, שוכנעתי כי יש לדחות את הערעור.
7. לא מצאתי בנימוקי הערעור כל נימוק משפטי שיצדיק התערבותו של בית הדין בקביעות הוועדה לעררים לאי כושר, קביעות אשר הינן קביעות רפואיות מקצועיות שהסתמכו על חומר רפואי שהיה בפני הוועדה לרבות תיק רפואי ודוחות שיקום.
8. במסגרת ישיבתה מיום ה- 21.10.10 שמעה הוועדה את תלונות המערער (סעיף ג' לפרוטוקול), אשר ציין כי הוא המטופל בזריקות אפידורל מאחר וסובל בצורה קשה מהגב עם הקרנה לרגליים. מתקשה לעמוד על הרגליים וסובל ממחלת האפילפסיה הגורמת לאיבוד ההכרה לשניות בעטייה נוטל הוא כדורים.
9. במסגרת דיון הוועדה ונימוקיה (סעיף ו' לפרוטוקול), מציינת הוועדה: "התובע בן 47 אובחן כסובל מאפילפסיה, הגבלה בע"ש מותני, ליקוי ראייה, MVP כאבי חזה, .. לחץ דם סה"כ 44%. בהופעתו בפני הוועדה מוסר על ליקוייו הרפואיים, כאבי גב ומיוחד מחלת אפילפסיה, המקשים עליו לתפקד כפי שצוין בפרוטוקול.
- הוועדה עיינה בכל החומר שבתיק הרפואי, ובדוחות השיקום מהם עולה כי התובע מוגבל לעבודה פיזית מאומצת הרמת משאות כבדים עבודות בגובה עבודה וליד מכונות נעות ועם כלי עבודה חדים. בהגבלות הנ"ל מסוגל לדעת הוועדה לעבוד בהיקף של יום עבודה מלא בעיסוקים מיון אריזה והרכבות...". ההדגשה הוספה א.ק.
10. הלכה פסוקה היא שהקביעה אם אדם כשיר לעבוד או לא, מסורה לוועדה, המיומנת לכך ואין בית הדין מחליף שיקול דעתו בשיקול דעתה של הוועדה, אלא אם מדובר בטעות משפטית הגלויה על פי נוסח ההחלטה.

11. הסמכות לקבוע את העבודה אשר הוצעה למבוטח ומתאימה למגבלותיו הרפואיות נתונה, מכוח החוק, לוועדת לעררים בלבד ואין בית הדין רשאי להתערב במסקנתה כל עוד לא נפלה טעות משפטית בהחלטתה ומוכן שלא המבוטח מוסמך לקבוע אם הוא מסוגל לעבודה אליה נשלח או לאו (דב"ע מד' 01-924 מוחמד אחמד בושנאק נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע יח' 40).
כן נקבע בפסיקה:
"מכל האמור עולה כי העבודה המוצעת לנכה בנכות כללית אינה חייבת להיות עבודה התואמת את כישוריו המקצועיים של האיש, אלא יכולתו הפיזיולוגית". דב"ע מב' 01-1638 רוזינגר נטע נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע טו' 349.
לשון אחרת מתפקיד הוועדה לבדוק האם המערער מסוגל לעבוד כלל לאור מצבו הרפואי, ובמידה שכן - באילו עבודות ובאילו אחוזי משרה.
12. הוועדה בדקה סוגיה זו, הוועדה היתה ערה לגילו של המערער, ואחוזי הנכות שנקבעו לו הוועדה מציינת כי עיינה במסמכים הרלוונטיים לרבות תיק רפואי ודוחות שיקום מהם עולה כי המערער מוגבל לעבודה פיזית מאומצת, הרמת משאות כבדים, עבודות בגובה ועבודות ליד מכונות נעות ועם כלי עבודה חדים בשים לב להגבלות אלה אותם ציינה הוועדה שעלו מתוך המסמכים הרפואיים שעמדו בפניה קבעה הוועדה שהמערער מסוגל לעבודה בהיקף עבודה של יום מלא.
- הוועדה אף ציינה בנוסף את סוגי העבודות שהמערער מסוגל לבצע עבודות שהן מיון אריזה והרכבות כדרישת הפסיקה.
13. קביעת הוועדה היא סבירה ומנומקת דיה. ניתן להבין מהפרוטוקול כיצד הגיעה למסקנתה כי המערער לא איבד את כושרו להשתכר. אין הוועדה נדרשת לצטט מתוך המסמכים שעמדו בפניה ו/או להפנות למסמך ספציפי.
מהמסמכים הרפואיים הרבים שעמדו בפני הוועדה מתוך תיקו הרפואי של המערער המתייחס לליקויי האורטופדים ונוירולוגים בעטיים נקבעו לו נכויות עולה כי המערער מסוגל לעבודה. כך, לדוג, לפי חוו"ד אורטופד מיום 30.7.09, ומסוגל לעבודה שלא מסכנת אותו בעת התקף אפילפסיה על פי חוו"ד נוירולוג מיום 26.11.09. כמו כן, דו"ח לעניין כושר השתכרות מיום 29.12.09 אליו התייחסה הוועדה קבע כי המערער לא אבד מכושרו להשתכר ובלבד שיועסק בעבודות שאינן דורשות מאמץ פיזי או ליד מכונות או חפצים חדים ביום עבודה מלא. קביעות אלה העולות מתוך המסמכים הרפואיים צוינו על ידי הוועדה במסגרת החלטתה וזו נסמכת עליהם במסגרת החלטתה. די בכך שציינה הוועדה כי עיינה בכל התיק הרפואי לרבות דו"ח לעניין כושר השתכרות שצוטט על ידה וקביעתה מאפשרת מעקב אחר הלך מחשבתה.
- לציין, כי מנגד לא הציג ב"כ המערער מסמכים נגדיים המעידים על הגבלה בכושרו של המערער להשתכר וכל המסמכים שהוצגו בפניו מתוך תיקו הרפואי של המערער לרבות דו"ח כושר השתכרות מעידים כנקבע על ידי הוועדה וכמצוטט על ידה.
14. כעולה מהאמור לעיל, הוועדה בחנה ביסודיות את עניינו של המערער טרם הגיעה למסקנותיה, ועת היו בפניה הממצאים שפורטו מעלה, תוך הסתמכות עליהם הגיעה למסקנותיה, תוך מתן הנמקה מפורטת וברורה. מדובר בהחלטה הנסמכת על מומחיותה המקצועית של הוועדה, תחום שלבית הדין אין סמכות להתערב בו.
15. קביעת הוועדה היא סבירה ומנומקת דיה. ניתן להבין מהפרוטוקול כיצד הגיעה למסקנותיה.
ככל שלטענת המערער חלה החמרה במצבו אשר הצריך אשפוז לאחר מועד התכנסות הוועדה לאי כושר כאמורים בסעיף 9 לערעורו - שמורה לו הזכות להגיש בקשה לבדיקה מחדש.
16. לאור האמור לעיל ומשלא נמצאה טעות משפטית בפעולת הוועדה - דין הערעור להידחות.
אין צו להוצאות.
17. הצדדים רשאים לפנות בבקשת רשות ערעור לנשיא בית הדין הארצי לעבודה או למי יתמנה לכך על ידו תוך 30 יום מהיום בו יומצא פסק הדין לצדדים.
ניתן היום, ד' אדר תשע"ג, (14 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.